

Послѣдниятъ искалъ да му го даде, но щомъ почнали да викатъ кучето, за да го извадятъ отъ клѣтката, лъвътъ се озбилъ и почналъ да реве. И оставили кучето, да си живѣе другарски съ лъва.

Така приживѣли лъвътъ и кучето цѣла година въ една клѣтка.

Но кучето се разболѣло и умрѣло. Лъвътъ прѣстаналъ да яде и все мерисалъ и лизалъ кученцето и го държалъ въ краката си. Когато разбралъ, че то е умрѣло, той изведнажъ подскочилъ, озбилъ се, почналъ да блъска съ опашката си по земята, хвърлилъ се върху оградата на клѣтката и почналъ да гризе желѣзната ржшетка и пода.

Цѣлъ день той се блъскалъ, мѣталъ се по клѣтката и ревалъ; послѣ легналъ до мъртвото куче и утихналъ. Господарътъ искалъ да извади кучето, но лъвътъ никого не пушалъ до него.

Господарътъ помислилъ, че лъвътъ ще забрави скръбта си, ако му даде друго куче и му пушалъ въ клѣтката едно живо куче, но лъвътъ веднага го разкъсалъ на парчета. Послѣ той прѣгърналъ съ лапитѣ си мъртвото куче и тѣй пролежалъ цѣли петъ дни.

На шестия день лъвътъ умрѣлъ.

